

BÁCSKAI HIRLAP

POLITIKAI LAP

Előfizetési árak:
Egy évre 6 frt — kr.
Fél évre 3 frt — kr.
Negyed évre 1 frt 50 kr.

Egyes szám ára 4 kr.
Hétfői szám 2 kr.

Megjelen minden hétfőn délben, szerdán, pénteken és vasárnap reggel.

Felolós szerkesztő:
Dr. CSILLAG KÁROLY.

Főmunkatárs:
Dr. WEISZ JENŐ.

Szerkesztőség:
Dr. Csillag Károly ügyvédi iro-
dája, Barátok-tér Manajlovics-ház
Telefon szám 119.

Kiadóhivatal:
Kossuth-utca, Vojnich palotában.
Telefon szám 42.
Nyitvatér szorokint 20 krajczár.

Nyílt szó a polgármesterhez.

Mamusich Lázár polgármesterhez intéztük szavunkat komolysággal és azzal a feltevessel, hogy nyíltságnak egyuttal az őszinteség hatásával lesz reá.

Akkor, a midőn mi sok dologról lerántottuk a leplet, arra a tapasztalatra jöttünk, hogy mindenütt, ahol tiltott anyagi érdek játszott bele a városi ügyek kezelésébe, mindenütt azt tapasztaltuk, hogy az ő tisztakezűségéhez szó nem fért.

Előrebocsátottuk ezt, nehogy felszólalásunkat a legcsekélyebb félreértés kísérhesse. Azt tapasztaltuk különösen a hirhedtő vált Tórnich-ügyben, hogy alantosság közegének csunya manipulációja volt a közigazgatási rendellenességek megalkotója és előidézője. Azt tapasztaltuk, hogy ő távol állott mindentől, amivel solidaritásban lehetne hozni őt a visszaélésekkel s kétségtelenül láttuk azt, hogy minden slendriánság és minden bűnösség és tiltott anyagi haszonlesésre irányult machináció kútfeje az volt, hogy alantosságai bizalmával visszaéltek.

Tudta nélkül folytak tehát ezek az abususok: seftelés, összejátszás, protekció osztogatás a vállalkozók részére és nyílt csalások, a melyek éppen a város kárára ott elkövetve lettek.

Nyíltan mondjuk tehát, hogy mind ezek tudtán kívül történtek s hogy akkor, amikor mindezekről a leplet lerántottuk, a polgármester nem késett a lépéseket megtenni, sőt még emlékeztetésben van mindenkinek, hogy a tanácsülés akkor bennünket egy megindító sajtóperrel fenyegetett meg.

A sajtóperből természetesen semmi sem lett, mert kézzelfogható bizonyítékok állottak csakhamar rendelkezésre, amelyekből kitént, hogy állításaink valók. Kitént, hogy a városháza alatt akadtak olyanok, akik egy közönséges tolvajjal összejátszottak a város kárára. Az ügy azután hosszú vajadás után a fenytető bíróság elé vitetett.

Csak hogy ez nem elegendő. Mert mi feltétlenül szükségesnek láttuk volna azt, hogy azok, akiknek csak a neve

hozott kapcsolatba a tolvaj dolgával, akik tehát vele együtt loptak és akik lopni engedték, addig is, míg az ügy véglegelzettik, felfüggesztettek volna.

Ez nem történt meg és ez elegendő hiba.

Miért látja tehát szükségesnek a polgármester hogy ilyen esetben elnézést gyakoroljon, — amikor éppen az ilyen dolgot ellenségei ki tudják használni fegyverül ellene.

Miért gyakorol elnézést ezekkel szemben akik elnézést nem érdemelnek?

Miért teszi ezt, amikor ez a saját hátrányára van s amikor ebből az elnézésből ellenségei a gyamu fegyverét tudják kovacsolni ellene.

Ennek az elnézésnek a félremagyarázott hivatalnokai reputáció az oka.

Elhisszük azt, hogy a polgármester resteli azt, hogy ilyen dolgok megtörténhetnek. De ezzel a restelkedéssel éppenséggel nem javul a helyzet. A betegséget gyógyítani kell és az operáció fájdalomtól nem lett volna szabad visszariadnia. Tessék felfüggeszteni, tessék kidobni a selejtesét, aki nem arra való, hogy egy város bizalma folytán fontos állást betöltsön.

De várni és várni mindörökké még egy bűnvizsgálat befejezéséig, ez nem jó és nem hasznos politika.

Elnézónak lenni ilyen dolgokkal ez már nem humanizmus hanem gyengeség.

Mi tehát ezuttal is szavunkat intéztük városunk polgármesteréhez, hogy ne várja be a végtelenség bizonytalan határidejét, hanem a fegyelmi törvény adta jogait vegye elő és egyelőre is szüneteltesse az olyan kishivatalnok működését, akinek tényeihez csunya vádak tapadnak.

Mert minden mással szemben indokolva lehet az elnézés, de a haszonlesés olyasmi, ami annak is árt, aki azt nem üldözi a legszigorúbban.

Nem óhajljuk tehát, hogy a polgármester a saját hátrányára legyen elnéző. Jobb későn, mint soha és mi bizalommal nézünk elébe annak, hogy felszólalásunkat a polgármester figyelembe fogja részesíteni.

Vallás-különbség és fajjelég.

Nem szokatlan dolog az, hogy olyan lapokban amelyeknél zsidó munkatársak is vannak, de sőt ahol ezek túlsúlyban vannak bármennyire a jogosság és igazságosság szószólói, — antiszemita — haragosok mindig csak a Semitát keresik és annak a kijelentésével, hogy azért haragszol rám mert zsidó vagy, már is a napi-rendre térnek a közügyeket élénken érdeklő ténykérdések felett, átsiklanak azokon, és midőn érdemesebbet nem tudnak mondani azzal vélik a támadást visszaverni, hogy a keresztény társadalom nagybecsű figyelmét a vallás-különbség tényére a közérdeket tehát az egész társadalom érdekét szolgáló munkatárs fajjelégére hívják fel.

Igaz, hogy ez az irány már majdnem idejét mult Magyarországon és úgy szólván alig jöhet figyelembe az a néhány klerikális lap, amely ezzel az iránynyal csak tengődik. De mégis nagyon elszomorító jelenségnek tartom azt, ha ennek az iránynak, ma már csak egy képviselője is marad.

Minthogy lapunk egy helybeli lap által ily módon lett apostrofálva, talán mégsem végzek felesleges munkát, ha e helyütt és ezen alkalommal nyíltan teszem fel a kérdést, — ha valjon volt-e eset arra, hogy lapunk a katolicizmus vagy más vallásfelekezeti hátrányára valaha irt volna?

Volt-e eset arra, hogy hazafias érzelmeibe belevegyülni engedett volna azok hátrányára csak egy jöttát is a felekezeti vagy más gyűlölségből?

Ludtommal nem.

Amikor tehát kész örömmel léptem ennek a lapnak a kötelékébe, a melynek ténykedéseit nemcsak az egész megye kíséri érdeklődéssel, de első rangú fővárosi lapok és a vidék legtekintélyesebb lapjai részéről is nyílt elismerésben részesült feltehettem azt, hogy a nyíltságért a tulzás vádja kerülhet ki ellenesink tollából, fellehettem azt, hogy a nemzetiségek talán sóvinizstának mondják e lapot, de őszintén szólva a sémitaság vádját

nem lehetett elvárnom a legelkeseredettebb ellenségtől sem.

Élénken emlékszem arra a bár erős de mindenetre jogos támadásokra amiket ez a lap a nemzetiségi agitátorok ellen kifejtett, emlékszem arra az országszerte hurré kapott leleplezésekre amelyeket a képviselőház nyílt ülésébe vitt éppen ennek a lapnak egy cikke; élénken emlékszem azokra a közgazgatási tisztításokra, amiket ez a lap végzett, — hát mindezt csak azért tette, mert szerkesztősege nagyobb részt zsidó munkatársakból áll?

Bizvást merem mondani, hogy ezeknek a munkásoknak nagy része zsidó ugyan, de első sorban magyarok és hazafiak. Magyarok és hazafiak keresztül-kasul. Büszkévé tesz ez a tudat, valamint annak a tudata, hogy ennek a lapnak általam mélyen tisztelt felelős szerkesztője és egyik munkatársa fényes diadallal került ki a szegedi esküdszék elől. A rettenetes czik miatt egy hang, egy szavazat nem volt ellenük. Ugy tudom hogy ennek a lapnak az igéje, a jelszava: nyíltság! bátorság! amit csak az önzetlen, a faj, a valláskülönbség nélküli jogos és igazságos ítélkezés tudata költsönözhet.

Ennek tudatában csatlakoztam az igazak e kis táborához és éppenséggel nem riasztott és riaszt vissza vallásfelekezeti minőségem, hogy csekélységgel e laphoz hozzájáruljak.

Aki azért hibáztat valakit mert zsidó az mindenre méltó inkább, de legkevésbé arra, hogy a magyar újságírói tollat a kezébe vegye. Ha pedig már kezébe vette azt, akkor tegye le.

Wj.

A tolvaj barátja.

A B. U. lapunk 170. számában ezen cím alatt megjelent nyílt vádjaimra ismét otromba cikkekkkel válaszolt.

Miután a nagyközönséget — úgy vélem — egyáltalán nem érdeklik a személyeskedések, nem fogok egyik cikkre se válaszolni.

A nagy közönséget az érdekl. csupán, valjon igaz-e az:

hogy Bölits aljegyző hivatalából üzletet csinált,

hogy Tómitsnál éjjeleken át mulatott, itta Tómits borát és nemzette vele a Bácskai Újságot,

hogy a városi nyomtatványok legnagyobb részét ő rendelte meg,

hogy mint színházati bizottsági előadó a színházati egy köklernak kieszközölte, mert ez hasábot hirdetett lapjában,

hogy az igatatóból Linhart kérvényét kiemelve elvitte egy kocsmába és ott beugratta Kovách arczképfestőt arra, hogy a szinpadí díszletek festését elvállalja,

hogy maga a festő panaszkodott, hogy őt Bölits vitte be ebbe a dologba és ő nem akarta azt elvállalni, mert tudta, hogy ő nem ért hozzá semmit, és végre az érdekl. a nagy közönséget, ha valjon miként lehetséges az, hogy ily állalam emelt és tényeknek állított vádak után még ma is hivatalában van hogy nem kért maga ellen fegyelmit, hogy a város polgármestere még most sem indította meg a fegyelmi eljárást, vagy nem tette meg a büntetőtörvényszéknél azon hivatalnok ellen a feljelentést, akit nyilvánosan tolvaj barátja elnevezéssel illetnek.

Hogy ezen vádak igazak-e az tartozik a közönség elé és ezen vádak alól csak úgy tisztázhatja magát, ha a sajtóperet tényleg megindítja és meg is tartja.

Ezekre feleljen, ezen vádak alól tisztázza magát.

Azt mondja a B. U. szerkesztősege felelős Dugovich Imre hosszú antiszemita izü cikkében, hogy hiszen: „a főjegyzőnek a városi nyomtatványok megrendelésénél és átvételénél, minő kis szerep jut!

Hát ez igaz. És éppen azért vádolom Bölitsot, mert ő mint tb. főjegyző Tómitsnál, daczára annak, hogy nem volt jussa hozzá: rövid néhány hónap alatt 1016, 1846, 1847 és több igatató szám alatt, melyek kezében vannak — a legkisebb számítás szerint 10000 koronára rugó megrendelést eszközölt.

És hogy volt szabad Bölitsnak az adóhivatal részére nyomtatványokat rendelni és átvételezni!

Hisz az az adóügyi tanácsnokot illeti. (Átvételezni nem anyit jelent, hogy a nyomtatványok szállítottak is!)

Ami pedig Linhart kérvényét illeti vádolom Bölitsot azzal, hogy 3 napig az igatott kérvény **Kovách festő fiókjában volt**, hogy ezt a kérvényt lemásolhassa a festő, hogy az **eredeti 15718/99. sz. kérvényre Kovách ráírta, a maga ajánlatát.**

Ezek tények, ezeket az aktákat nem lehet eltüntetni.

Ámde bármiként felel nekem az egész B. U. szerkesztősege én tényekkel fogok válaszolni.

Braun Henrik,
hirlapíró.

Különfélék.

— A kir. tábla elnöke városunkban. Vasárnap mult egy hete, hogy *Csathó Ferencz* a szegedi kir. ítélő tábla elnöke városunkba érkezett, hogy itteni törvényszéknél hivatalvizsgálatot tartson. Tovább egy hétél időzött itt és ez idő alatt alkalma nyílt személyesen meggyőződni az ügymenetről. Mint értesültünk a táblai elnök teljes általánosságban meg volt elégedve a kir. törvényszéknél tapasztaltakkal. *Polgár József* kir. törvényszéki elnök előtt nyíltan adott ennek kifejezést. Különösen a régi ügymenettel aránytalan mértékben fokozódott a törvényszék tevékenysége, az ügyek gyors és alapos elintézése, az ügykezelés pontosága és miutaszóó fegyelem, a melyet itt tapasztalt, készítették az elismerésre. Úgy a fenytő, mint a felebezési tanács működése felett is meglegedésének adott fejezést. Tegnap előtt este a „Bárany szállodába” jöttek össze a bíróság tagjai úgyszólván teljes számban a táblai elnök tiszteltetésére, ki ez alkalommal búcsúzott el tőlük.

— **Jogyzói vizsgálatok.** Az őszi jegyzői szigorlatok mult hó 30. és 31-én tartattak, a következőkből alakult kettős bizottság előtt: Elnökök: Karácson Gyula alispán és ifj. Vojnits István főjegyző. Vizsgáló bizottsági tagok: Kostály Ferecz anyakönyvi felügyelő, Mihályi János nyug. árvaszéki elnök, Schlagger Gyula árvaszéki elnök, Pribil Ernő várm. főügyész, dr. Pavlovits Simon várm. főorvos Gráf Nikáz tanfelügyelő, Várossy László közig. főszámvevő, Raab Béla árv. főszámvevő és Galbavy Flóris p. ú. titkár. Vizsgára jelentkezők 12-en. Kettő vizsalépett, őt az egyik, őt a másik bizottságnál vizsgázták. Az eredmény ez: egyhangulag képesítették: Kováchich Béla, Milutinovits Milán és Hartmann Pál, szótöbbséggel: Sztrilich Jenő, Lahovits Lajos, Indt Károly és Lukics Béla. Három hat hónapra visszavették.

— **Tájékoztatóul** című első hírében „töb-bek között” ezt a szemem szedett hazugságot írja alá a B. U. szerkesztősege: „Mikor megtudtuk, hogy *Tomics visszaélései* az 5 járandóságát, mintegy 900 forinttal túlhaladják, a lap kiadói jogát tőle azonnal megvontuk s vele minden további összeköttetést megszakítottunk.” Az ugynevezett „palota” Tomics tulajdonát képezte, a lapot ő indította, az övé a nyomda, szóval a szerkesztőségnek éppen semmi köze nem volt a laphoz, a házhoz, a nyomdához és mégis **ők vonták meg** a lap kiadói jogát Tomicstól! Kié a ház, kié a nyomda, kié a lap most? Ki fizeti a csódtö-megmondnokot?!

— **Hirtelen halál.** Horváth István czinczér, tegnap délután lakásán hirtelen meghalt. A mentők a hullaházba szállították, a hol ma délután felboncolták. Az orvosok szívzélhűdést konstataáltak.

— **Hangverseny Szegeden.** Preisz Mór magyar születésű hegedűművész, ki nemrég jött haza Oroszországból, hol a nagyobb városokban, Pétervározt, Moszkvában, Klevben fényes eredménnyel hangversenyezett, most a nagyobb vidéki magyar városokat keresi föl, hogy művészetét bemutassa. Először Szegeden tart hangversenyt a fiatal művész, aki Thomson mester tanítványa. Preisz Mór november 4-én rendezti szegedi hangversenyét.

— **Napilap Bácskában.** A szegedi „Közvélemény”-ben ez év január végén a következő hír jelent meg. „Napilapja van Bácskának, mely Bácskai Újság czimén jelenik meg

s krajczárjával vesztegetik. A lap főszerkesztője dr. Reisner Lajos, főmunkatársa dr. Böllits József városi aljegyző. A lap kiadótulajdonosa — és ez mindent megmagyaráz, — Tomics Miklós nyomdász, aki Szabadka városát ezekkel megkárosította, súlyos visszaéléseket követett el a házbőrjövendeleim ivét az adóhivatalnál hamisította stb. — Ugyanez a Tomics Miklós indította meg most Bácska krajczáros napilapját, — mely a korrupció posványában született — a városi főjegyző szellemi közreműködésével. Igazán csodálkozunk azon, hogy köztisztviselő a nyilvánosság előtt annyira kompromittált Tomicsal összeköttetésbe lép, hogy a közvéleménynek ilyen ember anyagi támogatásával adjanak anyagot. No de hát Bácskában semmi sem lehetetlen. Ezt írta január végén a szegedi lap, utána mi. — A »Népszava« pedig ez évi 33-ik számában többek között ezt írja: »ezt a hirlapiródmáni tisztesség bírájaként felokádó »B. U.« a városból ellopott pénzből született!« A sajtópert akkor elfelejtették megindítani.

— **Elütötte a postakocsi.** Ma délután a Kossuth utcában a gyorsvonattól besiető postakocsi egy 14—15 évesnek látszó cselédeleányt elütött. Mire a mentők megérkeztek, a leányka feleszmélt és saját lábain ment haza. Az ijedségen kívül egyéb baja nem történt.

— **A „Bácskai Ujság“ válasza.** Lapunk legutóbbi számában nyílt alkalmat adtunk a „Bácskai Ujság“-nak, hogy a Braun Henrik munkatársunk cikkéből eredőleg feltétlen elégtételt vehessenek tőlünk. A „Bácskai Ujság“ a hirlapi térre terelte az ügyet és nyílt kifejezést adott annak, hogy Braun Henrik cikke miatt a sajtópert fogja megindítani. Ámbár erős megjegyzéseink lehetnének a válaszban foglaltakra nézve, különösen az antisemitizmusra, amely abban a válaszban oly erősen nyilvánul, — amidőn összes állításaikra fentartjuk megnyilatkozási jogunkat: mi csak egyet kívánunk a Bácskai Ujságtól, hogy a sajtópert ne csak megindítsa, de meg is tartassa a kérdéses cikk miatt. Ezt feltétlenül elvárja az a közönség is mely lapjukat kézbe veszi. Egyre azonban félreértések kikerülése végett reflektálunk. Tény az, hogy akkor a m.kor a Bácskai Ujság meg nem született, illetve meg nem jelent, lapunk felelős szerkesztője egy a Pest kávéházban folytatott beszélgetés alkalmával annak a nézetének adott kifejezést, hogy ő hirlapírói tisztét sokkal jobban tudná betölteni mint egy lap munkatársa, mint úgy, ha szerkeszt egy lapot, mert a lapszerkesztés maga a felelősség és felügyelet folytán nagy felelősséggel jár. Sőt ha Szabadkán sikerülne a helybeli újságírókkal együtt egy napilapot szerkesztenie, nem riadna vissza attól sem, hogy esetleg Bolicscsal együtt munkálkodnék. De tény az is, hogy lapunk szerkesztője akkor nem ismerte azokat a külföldi titkokat, amelyek ismerete mellett bizonyára még ennyit se mondott volna. Ebből tehát kár tőket kovacsolni és lapmegváltásokról beszélni és elferdíteni az igazi tényt. Kár pedig Dugovics urnak antisemita aránypróbatárasokat tenni itt Szabadkán, ahol alig fog ilyen irányban működése népszerűsége találni. Minthogy tehát kitűnő alkalom fog nyílni az igazságot különösen a dolog lényegét a szóban forgó vádakat tisztázni az esküdtésék előtt — szerkesztőségünk csak ismétli azt, hogy a megígért sajtóper a Bácskai Ujság által a legközelebb szorgalmaztassék.

— **Öngyilkosság.** Ilia Péter ujvidéki mérsáros, ki már többször büntetve volt és rendőri felügyelet alatt állott, egy temerini utcai kocsmában meglötte magát. Sebe életveszélyes, a kórházba szállították. Teltének oka ismeretlen.

— **A villamos áldozata.** Mindszentek napjának délutánján, mikor ezer meg ezer ember sétált a piacz téren, történt az első komolyabb eset, mely emberáldozattal járt. Ez az eset sem számítható a kicsívezetők terhére. Szegedi Márton napszámos petyókos állapotban dőlöngött a piacz téren és a sineken akart keresztül menni. A vonatvezető hiába csöngetett, a szerencsétlen ember nem hallgatott a csöngetésre, a vonatvezető ellenáramot adott, de a kocsi már megállítani nem tudta, Szegedit elütötte és az utra dobta. A mentők gyorsan ott termettek, felszedték a súlyosan sérültet és a kórházba vitték, hol konstaltálták, hogy a bal felkar, kulcsesont és 3 borda eltorzított és a tüdő is megsérült. A beteg állapota még most is veszélyes. Szemtanuk állítása szerint a szerencsétlen ugyszólván neki ment a villamos kocsinak.

— **Halál az utcán.** Szokott délutáni fekete kávéját itta meg tegnap a »Nemzeti« kávéházban Rosenfeld Fülöp helybeli jónévű iparos, aztán a Kossuth utcán végig menve a piacz tér napos oldalán iparkodott haza felé. Alig ért azonban a Kunetz Kálmán féle üvegkereskedés elé, néhány hónapos szivbaja hirtelen nagy erővel támadia meg az életerős férfit és az aszfalton összeesett, fejét a ház falába ütve. éhany pillanat alatt száz és száz ember vette körül a szerencsétlen embert, a mentőkért telefonáltak és feleségeért aki egy közeli üzletben volt véletlenségből. A mentők megérkeztek, de Rosenfeldné nem engedte, hogy férjét a kocsiba tegyék, inkább ő maga és néhány jó ismerős vették karjukra az eszméletlen embert és vitték a legközelebbi üzletbe. Az előhívott orvosok megtekintve a beteget kijelentették, hogy érverés és lélegzetvétel rendes, a baj elmúlik, hagyják csak nyugodtan aludni. A rokonok odaültek a beteghez és vártak ébredését. Néhány óra múlva azonban meglepetlen vették észre, hogy a beteg a rövid álomból nem kél fel többet — meghalt. Temetése holnap délután lesz.

— **Az állatvédelemért.** A civilizációval jár, hogy minden országban már törvényeket is alkottak az állatvédelemre. Városunkban is akárhányszor tapasztaljuk, hogy a legistenebb módon hajszolják a lesoványodott gebéket, olyan tulterhelt kocsik húzásával, amelyeket alig bírnak el. Figyelmébe ajánljuk tehát a rendőrkapitány urnak, hogy a rendőrség alkalmazásait figyelmeztesse arra, hogy az állatkínzás büntetendő cselekmény és hogy a rendőrségnek hivatása körébe vág, hogy ott, a hol ilyesmit tapasztal, szemet ne hunyjon. Ilyen épületes jelenetet tegnap is látnok nyílt utcán, ahol egy kocsi két szegény párat tulrakott szekér húzására hajszolt, úgy, hogy az egyik ló többször fel is fordult. Ilyesmit eltűrni nemcsak kötelességmulasztás, de embertelenség is.

— **Jubiláló gyár.** Ritka szép ünnepélynek volt színhelye a Kühne E.-féle ismert gazdasági gépgyár Mosonban az elmúlt vasárnap. Huszonöt éves fordulóját ünnepelték a már 1856-ban alapított gyár áthelyezésének mostani modern berendezésű gyári helyiségeibe. Ebből az alkalomból egy a cégtulajdonosok: Kühne Ede és fia Károly, valamint a gyár és budapesti főraktárának tisztviselő kara és a

gyári munkások ovációkban részesítették a gyár jelenlegi igazgatóját: Wergmann Adolfot, ki 25 éves jubileumát ülte e napon, mint a gyár művezetője. Délelőtti beszédek kísérelében, melyek a gyár fejlődését és jelentőségét tárgyalták, érdekes ajándékokat nyújtottak át az ünnepeltnek nemkülönbön a gyártulajdonosok elismeréssel emlékeztek meg az ünnepély keretében arról a hú 14 óreg munkásról, a ki 25—32 évig megszokás nélkül a gyár szolgálatában állott, 100—100 forint-ról szóló takarékpénztári könyvecskéket nyújtván át mindegyiküknek sőt szép gyári ünnepélyt 350 teritkes díszesbéd köveite, a melyen a közélet notabilitásai, a hivatalnokai kar és az összes munkások résztvettek. Lelkes felkészítőket mondtak a vármegyei alispánjára, a gyártulajdonosokra, az ünnepeltre stb. Este az ünnepelt tisztelőre tisztviselői társai díszvacsorát rendeztek és méltóan fejezték be a jóhírnevű magyar ipartelepnek ritka szép ünnepnapját.

A gyilkos katoná.

(Saját tudósítónktól.)

Véres eset színhelye volt vasárnap este az ujvidéki futaki utca egyik vendéglője. A Schmausz-féle vendéglőben katonák és polgárok külön-külön asztalnál. A katonák többen voltak vigabban is voltak s egyre gunyolták a cibéket. Éjfél felé a katonák oly botrányosan viselkedtek, hogy a vendéglős kénytelen volt egy 70-ik ezredbeli katonát kiutasítani. Ez eleinte vonakodott eltávozni de a vendéglős fenyegette, hogy feljelenti a parancsnokságnak, amire ez felkötötte oldalfelegyverét és távozott. A vendéglős pinczére az ajtóig kísérté. A katoná mikor az ajtóhoz ért kinyitotta és kirántva oldalfelegyverét visszafordult és a vendéglős mögött álló pinczért mellbe szúrta azt hívén, hogy a vendéglős áll háta mögött.

A pinczér összeesett s az első orvosi segély után a kórházba vitték s aligha fog felgyógyulni.

Az eset után azonnal értesítették a rendőrséget és Dr. Rehák vizsgálóbíró, Dr. Koch törvényszéki orvos és Bachmann rendőrbiztos és jegyzőkönyvet vettek fel az esetről.

A tettest pedig a rendőrség az éj folyamán elfogta s a rendőrség börtönébe kísérté ahonnan másnap a katonai börtönbe kísérték.

A kihallgatáskor beismerte, hogy ő szúrta meg a pinczért de nem őt hanem a gazdát akarta megszúrni azért, mert a kocsmából kiutasította s ezt nagyon restelte társai előtt.

Avval is védekezett, hogy nagyon sok bort ivott s nem tudta mit csinál.

Egyelőre az ujvidéki katonai fogházban tartják.

Vasuti menetrend.

Érvényes 1899. október hó 1-től.

Szabadkáról—Budapestre

indul reggel 5 óra 20 perczkor személy vonat.
 d. e. 9 46 " gyors
 d. u. 2 " 20 " személy
 este 11 " 26 " "

Budapestről—Szabadkára

érkezik reggel 4 óra 09 perczkor személyvonat.
 d. u. 1 " — " " "
 d. u. 5 " 57 " gyors
 este 9 " 17 " személy

Szabadkáról—Zimonyba

indul reggel 5 óra 40 perczkor személy vonat.
 d. u. 1 " 46 " " "
 d. u. 4 " — " teher
 este 6 " 09 " gyors

Zimonyból—Szabadkára

érkezik reggel 7 óra 47 perczkor teher vonat
 d. e. 9 " 34 " gyors
 d. u. 1 " 45 " személy
 este 10 " 53 " "

Szabadkáról—Szegedre

indul reggel 5 óra 25 perczkor vegyes vonat
 d. e. 9 " 51 " személy
 d. u. 2 " 28 " " "
 este 6 " 37 " " "
 este 11 " 03 " " "

Szegedről—Szabadkára

érkezik reggel 3 óra 40 perczkor személy vonat
 d. e. 9 " 22 " " "
 d. u. 1 " 20 " " "
 este 5 " 52 " " "
 este 10 " 35 " " "

Szabadkáról—Bajára

indul reggel 5 óra 45 perczkor vegyes vonat
 d. u. 2 " 35 " személy
 este 6 " 43 " " "

Bajáról—Szabadkára

érkezik d. e. 9 óra 37 perczkor személy vonat
 d. u. 1 " 10 " " "
 este 10 " 30 " " "

Szabadkáról—Ó-Becsére

indul reggel 5 óra 10 perczkor vegyes vonat
 d. u. 1 " 55 " személy

Ó-Becséről—Szabadkára

érkezik d. e. 8 óra 54 perczkor vegyes vonat
 este 5 " 42 " személy

Szabadkáról—Dáljára

indul reggel 4 óra 50 perczkor vegyes vonat
 d. u. 2 " 05 " személy
 este 6 " 32 " személy

Dáljáról—Szabadkára

érkezik reggel 8 óra 47 perczkor személy vonat
 d. u. 1 " 26 " személy
 este 10 " 40 " vegyes

Halastról—Szabadka—Verbászra

indul d. u. 4 óra 30 perczkor teher vonat

Verbászról—Szabadka—Halastra

indul este 6 óra 30 perczkor teher vonat

Zentáról—Szeged-Rókusra

indul reggel 7 óra 10 perczkor vegyes vonat
 d. u. 3 " 50 " személy

9140 szám 1899. II. kv.

Árverési hirdetményi kivonat.

A szabadkai kir. trvszék mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy Sárjai Szabó László végrehajtónak Jaramozov Kázmér jogutódai végrehajtást szenvedők elleni 269 frt — kr tőke követelés s járulékaik iránti végrehajtás ügyében a szabadkai kir. törvényszék, (a szabadkai kir. járásbírósgág területén lévő, Szabadka városhatárában fekvő szabadkai 9387 sz. betétben A l. 12237 és 12238 sz. hrsz. a. fogalt 1040 és 1033 □-ol területű buezkai szőlőből Jaramozov Teréz¹ Jaramozov Agnest és Jaramozov Lorkat illető $\frac{1}{2}$ -od rész jutalakra 396 frtban továbbá a szabadkai 2578/számu betétben A + 3228. hrsz. a. fogalt Jaramozov Teréz férj: Hegedűs Jánosné, Jaramozov Agnes férj, Mukits Lajosné és Jaramozov Lorka férj, Kulncsits Antalné neveiken álló IV. kör, 87 számú ház és 95 □-ol területű udvarterre az árverést 1056 frtban ezennel megállapított kiáltási árban elrendelte és hogy a fennebb megjelölt ingatlan az 1899. évi november 16-ik napján délelőtti 9 órakor a szabadkai kir. tszék telekkönyvi hivatalában megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kiáltási áron alól is eladatni fog.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlan becsárának $10\frac{1}{2}$ -át vagyis 39 forint 60 krajczárt, illetve 105 forint 60 krajczárt készpénzben vagy az 1881. LX. tcz. 42 §-ában jelzett árfolyammal számított és a 1881. november hó 1-én 3333. sz. alatt kelt igazságügyminiszteri rendelet 8 §-ában kijelölt ovadékképes értékpapírban kiküldött kezéhez letenni avagy az 1881. LX. tcz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Szabadkán, 1899. augusztus hó 9 napján a kir. trvszék mint telekkönyvi hatóság.
 Dr. Eperjessy Béla kir. törvszéki bíró helyett
 Berke
 kir. törv. albiró.

Idei borseprőt veszek

ha nincs vizzel higgítva előnyös árban

Frank Sándor

VI. kör 42. sz.

Ajánlatok Frank Miksa fűszerkereskedőnél (főter Popovics-féle ház) is elfogadtatnak.

LEVÉLPAPIROK. *Névjegyek.* LEVELBORÍTÉKOK.

SZÁMLÁK. FELTŰNŐ PALRAGASZOK.

ÜGYVÉDI NYOMTATVÁNY RAKTÁR. **A BACSKAI HIRLAP** HETENKINT NÉGYSZER MEGJELENŐ POLITIKAI LAP KIADÓHIVATALA. VÉGREHAJTÓI NYOMTATVÁNY RAKTÁR.

ÜZLETI KÖNYVEK. **KÖNYVNYOMDA** TÁBLÁZATOK.

KÖRLEVELEK. **KRAUSZ ÉS FISCHER** BÁLI MEGHIVÓK.

MINDENMEMŐ IDŐSZAKI NYOMTATVÁNYOK CSINOS KIVITELBEN ÉS LEGOLCSÓBB ÁRON FELVÉTELEK. MINDENMEMŐ MŰVEK, FOLYÓIRATOK DISZES KIVITELBEN ÉS LEGOLCSÓBB ÁRON FELVÉTELEK.

ELJEGYZÉSI ÉRTESÍTÉSEK. KOSSUTH-UTCZA SZABADKÁN VOJNICH PALOTA. ESKETÉSI MEGHIVÓK.

DIŠZOKLEVELEK. **NÉVJEGYEK** 5 PERCZ ALATT KÉSZITTETNEK EL. EMLÉKIRATOK.

IDÉNSZERŰ ÁRJEJYZÉKEK. NYUGTÁK. EGYESÜLETI ALAPSZÁLYOK.

VIGNETTÁK. GYÁSZLAPOK. CSOMAGOLÓ PAPIROK.